

Ředitelé škol vítají pomoc konzultantů

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Praha – Na spoustu situací se můžete připravit, ale daleko víc je těch, které vás zaskočí. V takové chvíli je víc než vítaná pomoc zkušeného člověka, který něco podobného zažil a ví si s tím rady. I takto může z pohledu ředitelů škol vypadat účinná metodická podpora.

„V ředitelně pořád řešíte něco neočekávaného. Třeba když školu vykradou, nebo dojde ke konfliktu s rodiči. Je-li po ruce někdo kompetentní, kdo vás podrží a nasměruje, je to velká úleva,“ chválí přítomnost konzultanta rozvoje školy Martina Hrubá, ředitelka MŠ a ZŠ Desná. Pomohl jí také při přípravě strategického a akčního plánu školy i při koučování.

Nejen její chvála míří na

Národní institut pro další vzdělávání (NIDV), který před třemi lety spustil projekt Strategické řízení a plánování ve školách a v územích.

DVOULETÁ PODPORA

Od září roku 2017 jsou jeho vlnkovou lodí právě konzultanti, kteří ředitelům pomáhají s efektivním vedením škol. V současnosti jich je 60, v novém školním roce přibude dalších deset. Na zapojené škole působí dva roky a na svou roli se pečlivě připravují, většinou mají za sebou ředitelskou kariéru a odborně zaměřený kurz v délce 100 hodin. „Dvouletá podpora škol je rozdělena do čtyř fází, které zhruba odpovídají školním pololetím. V prvním pololetí stanoví ředitelé ve spolupráci s konzultanty a pedagogy oblasti, ve kterých

se škola potřebuje nebo chce rozvíjet. Následuje sestavení priorit a cílů. Ve druhém školním roce pak školy svůj akční plán realizují a vyhodnocují,“ uvádí Petr Valenta, projektový manažer NIDV.

František Tomášek byl ředitelem ZŠ v Brandýse nad Labem 17 let a nyní pomáhá dvěma pražským ZŠ a jedné MŠ. Projekt NIDV ho oslovil i proto, že ředitelé ZŠ jsou podle něj první na ráně.

OCHRANNÝ VAL

„Trefuje se do nich zřizovatel, inspekce, hygiena, stavební úřad, rodiče. Chránit je mohou jen jejich znalosti a kompetentnost,“ řekl dlouholetý praktik Deník.

Dodal, že největší slabinou ředitelů je přenesení jejich vizí do dlouhodobé koncepce rozvoje školy, v denním pro-

vozu pak schopnost delegovat úkoly. „Proto jim radím sepsat si sloupečky s nadpisy Co musím, Co mohu, Co nemusím a Co nevím. S tím se pak lépe pracuje,“ popisuje svůj přístup Tomášek.

Ředitelé, kteří jsou zahlceni množstvím povinností, by podle Valenty podporu konzultanta potřebovali trvale. Díky jeho přítomnosti se totiž zlepšuje školní klima, komunikace mezi učiteli a vedením, spolupráce se zřizovatelem.

„Naším cílem je prosadit konzultanta rozvoje školy jako specializovanou roli do zákona o pedagogických pracovnících a akreditovat funkční studium zaměřené do oblasti strategického řízení a plánování i pedagogického leadershipu,“ přeje si Valenta.